Ζώντας στα δάση, η Άρτεμη προστάτευε και το κυνήγι. Συνοδευόταν από ένα πλήθος παρθένες, φορώντας πάντα σεμνό κοντό χιτώνα κι έχοντας περασμένη στον ώμο τη φαρέτρα με τα βέλη, ενώ το χέρι της ποτέ δεν αποχωριζόταν το τόξο. Περνούσε τον καιρό κυνηγώντας και χορεύοντας και λουζόταν στις δροσερές πηγές. Σε μια τέτοια στιγμή την είδε γυμνή ο Ακταίονας. Η Άρτεμη τον μεταμόρφωσε σε ελάφι, το οποίο έστρωσαν στο κυνήγι τα πενήντα σκυλιά του και τον κατασπάραξαν.

Σε μιαν άλλη περίπτωση, μεταμορφώθηκε η ίδια σε ελάφι. Ήταν, όταν θέλησε να απαλλαγεί από τους τερατώδεις Αλωάδες. Μπήκε ανάμεσά τους, μια μέρα που κυνηγούσαν, και, καθώς αυτοί ύψωσαν τα τόξα και τη σημάδεψαν, εξαφανίστηκε με αποτέλεσμα να χτυπηθούν από τα βέλη τους και να αλληλοσκοτωθούν. Και τον Ωρίωνα λένε πως σκότωσε, επειδή καυχήθηκε ότι είναι καλύτερός της κυνηγός. Ήταν κυνηγός αγρίων θηρίων, γιος του Ποσειδώνα και της Ευρυάλης, και είχε ήδη προκαλέσει τον φθόνο των θεών, επειδή τον προτίμησε η Ηώ. Και μετά τον θάνατό του, πάντως, συνέχιζε να κυνηγά στον Άδη.

Δεν είναι, όμως, λίγες οι φορές που η Άρτεμη εκδικιόταν την καυχησιά των θνητών συντροφιά με τον αδερφό της. Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση ήταν με τη Νιόβη, που υπερηφανεύτηκε ότι είχε δώδεκα (ή 14) παιδιά, ενώ η Λητώ μόνο δύο. Η Άρτεμη ανάλαβε να αφανίσει τις κόρες της κι ο Απόλλωνας τους γιους της. Μετά από το μαζικό θανατικό, η Νιόβη μεταμορφώθηκε σε βράχο, μη αντέχοντας τόσο πόνο.

Η θεά απαιτούσε από τις συνοδούς της να είναι παρθένες και δεν τις συγχωρούσε ακόμα και όταν έπεφταν θύματα αποπλάνησης ή βιασμού. Η Καλλιστώ, κόρη του Λυκάονα, βασιλιά της Αρκαδίας, είχε μπει στην ακολουθία της θεάς Άρτεμης, έχοντας ορκιστεί να μείνει για πάντα παρθένα. Ο Δίας την είδε και την ερωτεύτηκε. Οι όρκοι της δεν μπόρεσαν να τον συγκρατήσουν. Όταν η Άρτεμη είδε την κοιλιά της να μεγαλώνει, θύμωσε επειδή η Καλλιστώ , έστω και αθέλητα, πάτησε τον όρκο της και τη μεταμόρφωσε σε αρκούδα.

(τελευταία επεξεργασία, 23 Δεκεμβρίου 2020)